

Proní kapitola

V nádherné krajině se nachází Horseland, rozlehlý ranč obklopený majestátními horami. Okolní lesy přímo lákají k dlouhým vyjížďkám. Ale pozor – nezkušenému táborníkovi se může snadno stát, že tady zabloudí!

Je krásný slunečný den a Shep, australský ovčácký pes, právě prochází stájí a postupně nakukuje do všech boxů. Bedlivě si prohlíží každý detail. Chundelatá kočka Angora, která to vše sleduje ze svého oblíbeného místa na balíku sena, už to nevydrží. „Ehmm, Shepe, co to

tady proboha vyvádíš? Pobíháš tu jako splašené hříbě," odfrkne si podrážděně a protáhne si ztuhlé nohy. Nejraději ze všeho polehává a lenoší a Shep ji svým neustálým pobíháním ruší.

„Jo, Shepe, proč prohlížíš ty stáje?" přidá se Teeny, flekaté boubelaté prasátko, a vyskočí za Angorou na balík sena.

Shep ještě prohlédne poslední roh a pak svým kamarádům odpoví: „Jen se chci na vlastní oči přesvědčit, že je vše v pořádku. Už zítra je ta velká událost, víte?"

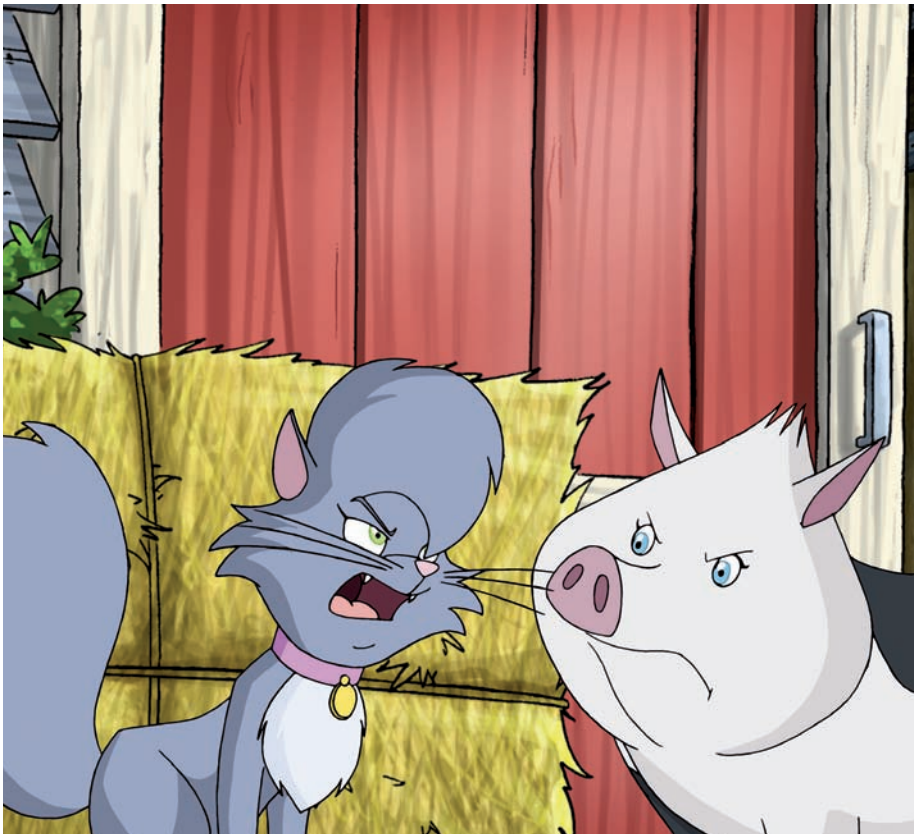
Chundelatá šedá kočka začichá a podívá se na Teeny. „V pořádku?! Ty chceš, aby to tady bylo v pořádku, všechno čisté, uklizené a voňavé?! Tak je na čase, aby se tady někdo pořádně vykoupal. Třeba tady to prase!"

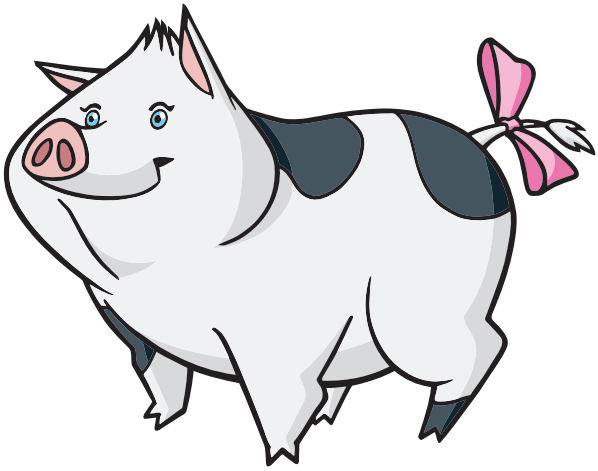
Ale prasátko si to nenechá líbit a hned pohotově odpoví. „Angoro, já jsem nejčistší prase v okolí. A jsem čisté, čisté, čisté, prostě čisté. A ať říkáš cokoli, pořád platí, že jsem čistéééééé." Vyplázne na kočku jazyk a seskočí z balíku na zem.

Angora si jen odfrkne, olízne si tlapku a pak dodá: „Dobrá, dobrá, ale přesto jsi pořád prase.“

Shep už to nevydrží. „Vidíte, co tady musím každý den snášet?! Nemožné chování, neustálé hádky, špatné nálady.“

„Áááá, už tomu rozumím,“ prohodí chundelatá kočka, „tím posledním teď asi narážíš na Molly.“

Teeny se k ní přidá. „Jo, v poslední době není ve své kůži, neustále má špatnou náladu," pronese smutným hlasem prasátko.

Shep přikývne, a zatímco se dívá otevřenými vraty ven ze stáje, zamyslí se. „Ta holka nám tím dává najevo, že něco není v pořádku. Ale teď jen musíme přijít na to, co to je." Pak zavrtí hlavou a společně se svými přáteli vyjdou ven, aby se podívali, co se děje v jízdárně.

Tam právě Sarah, Molly, Alma a Bailey nacvičovali nový cvik. Všichni seděli na svých koních

a tvářili se neobyčejně soustředěně. Konečně ticho prolomila Alma: „Tak dobře, musíme se do toho pustit. Ta čtverylka bude nejtěžší částí celé soutěže. Musíme se pořádně soustředit a doladit každý detail.“ Při těch slovech hladila po krku Button, grošovanou klisnu plemene pinto, jako kdyby ji chtěla uklidnit. Ve skutečnosti však jen nějak potřebovala zaměstnat své nervózní ruce. Pak se obrátila na svou kamarádku: „Molly, Calypso na své místo přichází později, než by měla.“

Molly jen mávla rukou, jako kdyby se jí to vůbec netýkalo. „Jo, Almo, neboj, zvládneme to.“

„Možná bych mohla trénovat s tebou,“ nadšeně se hlásila Sarah, „kdy budeš cvičit? Dnes odpoledne? Nebo zítra ráno?“

Molly jen zakoulela očima a poplácala Calypso, skvrnitou klisnu indiánského plemene appaloosa. „Já vážně nevím kdy, prostě na tom budu dělat, jasný?!“

Alma na svou kamarádku jen vyděšeně koukala, takhle ji vůbec neznala. Molly se vždyc-

ky na trénink těšila a do všech úkolů se vrhala po hlavě. „Ale Molly, do soutěže zbývá už jen strašně málo času, myslím, že bychom se skutečně měli sladit, jinak nemáme šanci na vítězství," řekla přesvědčivým hlasem Alma. Byla si jistá, že si její kamarádka uvědomí, jak moc je to důležité, a bude se čtverylce plně věnovat.

Ale Molly se jenom ušklíbla. „Osobně bych pro vás měla mnohem lepší nápad, co kdybyste si dali voraz a nechali mě na pokoji?!"

To už se do toho vložil i Bailey, jehož rodičům patří Horseland. „Cože? Voraz? Den před soutěží? No to ani náhodou, musíme naopak trénovat ještě usilovněji. Že mám pravdu, Aztéku?" Jeho kůň, hřebec plemene kiger mustang, si jen odfrknul na souhlas.